

lingen er aabnet; Folkethingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Müller: Derfom jeg itide var bleven opmærksom paa det af den høitærede Indenrigsminister til § 5 stillede Forslag, er det muligt, at idetmindste jeg for mit Vedkommende kunde have fundet det mindre nødvendigt at stille det Forslag, jeg i Forening med andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille til samme Paragraph. Alligevel kan jeg ikke Andet end finde, at vort Forslag bedre vil forebygge, hvad der under Sagens forrige Behandling blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. E. Larsen), nemlig at vedkommende Politimester eller Politidirecteuren kunde meddele Fuldmagt til enhver Politibetjent, ifølge hvilken denne, naar somhelst han havde Øyst dertil, kunde gaae ind hos en Pantelaaner og forlange sig forelagt hans Pant, Bøger osv.; jeg troer, at der i den Henseende er noget mere Betryggende i det Forslag, vi have tilladt os at stille. Den høitærede Ministers Forslag gaaer ud paa, at Pantelaanernes Bøger og Beholdning af Pantter skulle forevises dem, som af vedkommende Politimester eller i Kjøbenhavn af Politidirecteuren ere skriftlig bemyndigede til at foretage et saadant Eftersyn, hvorimod vort Forslag gaaer ud paa, at, de der skulle kunne foretage et saadant Eftersyn, skulle have skriftlig Ordre dertil af vedkommende Politimester, i Kjøbenhavn Politidirecteuren, eller af vedkommende Politinspector. Jeg troer, at der derved vil tilveiebringes en Tilstand, ifølge hvilken der ikke kan udstedes nogen almindelig Fuldmagt, hvorimod der hver Gang maa meddeles speciel Fuldmagt, da det ikke blot er Politidirecteuren eller Politimesteren, denne Bestemmelse berører, men tillige Politinspecteuren. Jeg skal gjerne tilstaae, at der alligevel ikke vil være tilstrækkelig Betryggelse imod, hvad jeg tør tillade mig at kalde Overgreb ligeoverfor Loven, nemlig at nogen Politimester, Politidirecteuren i Kjøbenhavn eller en Politinspector, skulde falde paa at meddele en saadan generel Bemyndigelse til Enhver; men jeg troer dog, at baade den høitærede Ministers og vort Forslag gaaer i en Retning, der sigter til at forebygge saadanne

Overgreb. Derfom enten den høitagtede Ministers eller vort Forslag bliver vedtaget, kan jeg ikke betragte det som synderlig Andet end en Omgaaelse af Loven, hvis nogen Politimester paa Landet eller Politidirecteuren i Kjøbenhavn skulde meddele en saadan almindelig Myndighed til Alle og Enhver; saavidt jeg kan skjønne, kan Vedtagelsen af et af disse Forslag kun have tilfølg, at der maa meddeles en speciel Bemyndigelse til en vis Person, hvergang den vedkommende overordnede Politiebedsmand finder det rigtigt og heftigsigt at lade foretage et saadant Eftersyn hos Pantelaanerne. Nærmere troer jeg ikke det er muligt at komme Sagen, eller at forebygge, at Overgreb finde Sted; men hvis det alligevel skulde blive Tilfældet, uagtet Loven bliver vedtagen med Tilføielse enten af den høitærede Ministers eller af vort Forslag, kan jeg kun betragte det som en Omgaaelse af Loven.

Solstein: Da den foreliggende Sag dog skal gaae tilbage til Landsstinget, troer jeg ikke, der kan være noget Ubilligt i, at nogle af de af mig ved 2den Behandling fremsatte Forslag igjen ere komne frem her, og det saameget mindre, som Afstemningen dengang ikke viste nogen stor Forskjel mellem Stemmerne for og imod, hvortil kommer, at jeg har faaet mange meget indstændige Opfordringer til atter at komme frem med disse Forslag. Over Sagen i dens Almindelighed har jeg ved anden Behandling udtalt mig saa vidtløftigt, at jeg i det Hele taget tør henholde mig dertil; men jeg skal dog her endnu tilføie, at da Loven forøvrigt er bleven saaledes affattet, som den er, troer jeg, at man deri kan see en fuldkommen tilstrækkelig Betryggelse med Hensyn til Spørgsmaalets Betragtning fra Politiets Side og med Hensyn til den Sikkerhed, der ønskes tilveiebragt for Retstilstanden ligeoverfor de Misbrug, som muligviis kunne stee igjennem Pantelaanerinstitutionen med Hensyn Børns Overbringelse af Gjenstande, der skulle gives for ublaante Penge. De Bestemmelser, som ere indførte i Loven, ere saa overordentlig betryggende, at man ikke behøver at besvære Fattigfolk med en hderligere Bestemmelse, som i en meget høi Grad vil falde bebyrdende paa